

støtteordning. Bestemmelsen, som giver en vid margin for eksperimenter, foreslås opretholdt uændret, og det må i denne forbindelse understreges, at midler til støtte af udarbejdelse af manuskripter, som ikke resulterer i færdige film, ikke bør betragtes som spildt, men som nødvendige omkostninger ved indvindingen af erfaringer, som kommer den danske filmproduktion som helhed til gode.

Til nr. 2

Forslaget indebærer en udbygning af den gældende lovs § 11, stk. 2, nr. 5, hvorefter der kan ydes lån eller garanti for lån til produktion af danske og co-producerede film.

Efter filmloven af 1964 kunne der alene ydes garanti for lån til filmproduktion, men denne bestemmelse udvidedes i den gældende lov til også at omfatte ydelse af direkte produktionslån. Forholdene har udviklet sig således, at langt den største produktionsstøtte i dag ydes i form af direkte lån.

Lovene fra 1964 og 1972 byggede på en blandingøkonomi inden for filmproduktion – privat produktion med statsstøtte i form af lån eller garanti for lån – og lovforslaget tilsigter ikke at bryde dette princip. Det må imidlertid erkendes, at det private indslag i filmproduktionen siden 1964-loven er blevet af stadig mindre omfang. Medens som nævnt i de almindelige bemærkninger oprindelig en række film produceredes på rent privat basis, er det nu en sjældenhed, at dette sker, og medens statsstøtten til støttede film oprindelig udgjorde gennemsnitlig ca. 50 pct. af filmenes produktionsomkostninger, udgør den nu gennemsnitligt ca. 70 pct.

Når produktionsstøtten ydes som garanti for lån, kautionerer filminstituttet for lånet i et pengeinstitut, og den del af lånet, som ikke er indfriet af den private producent 6 måneder efter filmens premiere eller 12 måneder efter første optagelsesdag, indfries af filminstituttet.

Støtte i form af direkte lån udbetales i rater efter aftale med den indstillende konsulent.

Tilbagebetalingen af produktionslån foregår således, at filmens nettoindtægter først anvendes til dækning af den indskudte privatkapital med et finansierings- og fortjenestetillæg. Hvad der derefter indkommer af indtægter, fordeles mellem filminstituttet (statskassen) og producenten i forhold til indskuddenes størrelse, indtil filminstituttets lånebeløb er fuldt tilbagebetalt. Hvad der derefter indkommer, tilgår fuldt ud den private producent. Det må imidlertid tilføjes, at det er yderst sjældent,

at film indspiller så store indtægter, at en betragtelig del af instituttets lån tilbagebetales.

For opretholdelsen af en dansk filmkunst og filmkultur må det anses for væsentligt, at der stadig findes private producenter, som er villige til at indskyde kapital og arbejde i en dansk filmproduktion. Interessen herfor har som nævnt været stadig vigende, og for at bevare en privat interesse i filmproduktion må en stimulering i form af en forbedring af den private producents indtjeningsmuligheder anses som nødvendig. Forslagets udvidelse af støttemulighederne til udover lån og garanti for lån også at omfatte muligheden for ydelse af direkte tilskud til filmproduktion – normalt i en kombination af tilskud og lån eller garanti for lån – tilsigter at animere til en øget privat indsats.

Produktionsstøtten omfatter i dag udgifterne til 10 kopier af filmen, medens lanceringsomkostninger (reklamer m.v.) ikke kan medregnes i filmens udgiftsbudget. For at animere til en øget privat indsats kunne det overvejes at lade også udgifterne til lancering og til et større antal kopier (15–20) indgå i de budgetter, som lægges til grund for ydelsen af støtte. Ved den sidstnævnte foranstaltning ville der tillige kunne opnås en hurtigere og geografisk mere ligelig spredning af filmene, end tilfældet er i dag.

Støtten ydes i dag til enkelte filmprojekter. Det kunne overvejes af afprøve en »producerordning«, indebærende, at en producent, et filmstudie eller en gruppe af filmfolk i stedet for støtte til enkelte filmprojekter for en periode fik tildelt en bevilling, for hvilken der kunne gennemføres en række produktioner.

Tanken med den foreslåede tilføjelse til bestemmelsen, hvorefter filminstituttet fastsætter vilkårene for ydelsen af produktionsstøtte, er at give mulighed for iværksættelse af sådanne forsøgsordninger som oven for beskrevet, og tilføjelsen tilsigter i det hele at muliggøre for institutbestyrelsen at praktisere støttereglerne smidigt og efter den løbende udviklings behov. Tilføjelsen tilsigter endelig at give bestyrelsen mulighed for at fastsætte sådanne vilkår med hensyn til filmenes distribution – herunder navnlig til filmisk svagt forsynede egne af landet og ad andre kanaler end biografer – som det måtte være naturligt under hensyn til den ydestøttes størrelse.

En forudsætning for opretholdelsen af et dansk produktionsapparat med en kunstnerisk og teknisk stab af rimeligt omfang, et distributionsapparat og et rimeligt antal biografer uden for de største byer vil være, at der opretholdes en årlig produktion af danske spillefilm af et passende omfang – i den